





HS 1836

Könyvtári HÍRADÓ

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár dolgozóinak tájékoztatója

XLII. évfolyam 11. szám  1998. november  Ára: 10,- Ft.

In honorem artis bibliothecariensis

– Szabó Ervin Emléklap –

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár első vezetője, a 20. századi magyar közkönyvtárügy élharcosa, valamint a könyvtárban működött érdemes könyvtárosok emlékére, továbbá a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár és munkatársai iránt érzett hálától vezérelve az alábbiak szerint rendelkezem.

1. A Fővárosi Könyvtári Napok alkalmából, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár megnyitásának évfordulóján a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárnak az a munkatársa, aki az elmúlt évben – dolgozzék bár könyvtári vagy műszaki-gazdasági-adminisztratív területen, s rendelkezék bármilyen irányú vagy szintű iskolai végzettséggel, – a legtöbbet tette a korszerű fővárosi közkönyvtári szolgálat fejlődéséért és megújulásáért *In honorem artis bibliothecariensis – Szabó Ervin Emléklap* (IHAB) elismerést kapjon. Az IHAB-ot először 1999-ben kell kiadni. Az IHAB ismételten odaítélhető az elnyerését követő harmadik évben.

2. Az IHAB odaítéléséhez adomány társul, amelynek összege megfelel egy főiskolai végzettségű munkatárs mindenkori minimális bruttó kezdő fizetésének. Erre a célra kettőszázötvenezer forintot ajánlok fel.

3. Az adományhoz a felajánlott tőke kamatát kell felhasználni. Ha a kamat kevésnek bizonyulna, az adományt a tőkéből kell kiegészíteni mindaddig, ameddig az el nem enyészik.

4. Az IHAB-ot a FSZEK szervezeti egységeinek, úgymint a központi könyvtár, az 1. és 2. régió, a 3. és 5. régió, a 4. és 6. régió, a szakmai szolgáltató részlegek, valamint a gazdasági-műszaki részlegek egy-egy, évente választott megbízottjából (összesen hat főből) álló testület ítéli oda, lehetőleg egyhangú szavazással, de legalább kéthar-

dos szavazattöbbséggel. Egyhangú szavazás szükséges, ha az IHAB-ot osztályvezetőnek, kerületi könyvtárvezető I.-nek vagy ennél magasabb beosztású vezetőnek ítéli oda a testület. A testület titkári teendőit – szavazati jog nélkül – *Bartos Éva* lássa el.

5. Az adományra szánt összeget egy bemutatóra szóló takarékkönyvben helyeztem el, amelyet kezelésre *Bartos Évának* adok át. A kivét és betét *Bartos Éva* kizárólagos joga.

6. Ha *Bartos Éva* megválik a FSZEK-től, vagy bármilyen más okból kifolyólag nem képes vagy nem hajlandó a továbbiakban az IHAB-ot odaítélő testület titkári teendőit ellátni és az adományösszeget kezelni, mindkét feladatot egy általa kijelölt személynek adja át, akit ugyanazok a jogok és kötelezettségek illessenek, mint őt magát.

7. Ha bármilyen ok miatt *Bartos Éva* nem képes a 6. pontban megjelölt kötelezettségének eleget tenni, akkor helyette a 4. pontban megjelölt testület egyhangú döntéssel bíz meg valakit a FSZEK munkatársai közül. Az ily módon megbízást nyert személyre szállnak a 4., 5. és 6. pontban megjelölt jogok és kötelezettségek.

8. Az összeg kezelésének és felhasználásának ellenőrzésére *Somogyi Józsefet* kérem fel. Utódlása a 6. és 7. pontban leírt eljárás szerint történjék.

9. Örömmel venném, ha e kezdeményezésemhez mások is csatlakoznának. A hozzá-

járlást felajánló személyeknek el kell fogadniuk a jelen iratban lefektetett szabályokat.

10. Ha a további felajánlások a tőke oly mértékű növekedését eredményezik, hogy a kamatból egynél több díj is kitelne, a 4. pontban megjelölt testület dönti el, hogy megemeli-e az évente kiadott díjak számát (ez azonban nem haladhatja meg a hármát), vagy megemeli a díj összegét (a díjaknak azonban azonos összegűeknek kell lenniük és nem haladhatják meg a 2. pontban meghatározott összeg másfélszeresét), vagy a kamatot a tőkéhez csatolja (a megnöveke-

dett kamatjövedelmet addig nem lehet a díjak számának vagy összegének emelésére fordítani, ameddig a tőke elmarad az adományozók által befizetett felajánlások eredeti összegétől).

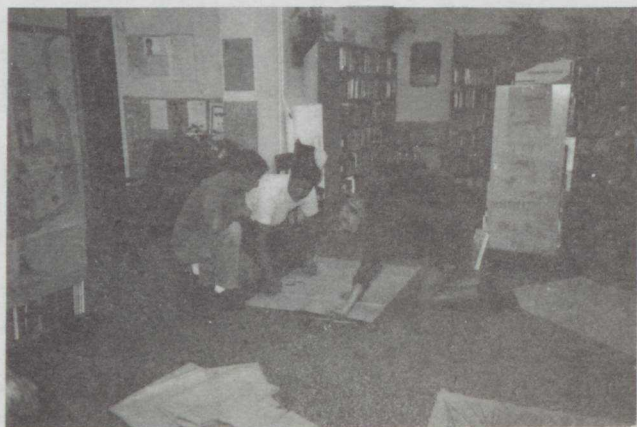
11. Ha a körülmények megváltozása szükségessé teszi a fenti szabályok módosítását, akkor a 4. pontban leírt testület, az életben lévő adományozók közül azok, akik élni kívánnak ezen jogukkal, Bartos Éva és Somogyi József (illetve mindenkori jogutódjaik) négyötödös szavazatöbbséggel megtehetik.

Budapest, 1998. október 14.

Papp István

Kulturális mozaikok

- A Fővárosi Könyvtári Napok rendezvényei a Kelet-pesti régió könyvtáraiban -



Szakmai napokká szelődött az egykor országos összefogást sürgető, támogatást remélő könyvtári hét. Vajon nyertünk vagy veszítettünk vele?

A kezdeti években – helyenként – az „összefogás” szellemi és gazdasági mérlege pozitívan zárult: újra „lettek” a könyvet és a könyves szakmákat ünneplő rendezvények, akadtak támogatók és nagyvonalúan ajándékozó önkormányzatok. A pár évre – az idei a harmadik – visszatekintő hagyomány egyre inkább szellemi irányba tolódott el, a közvetlen anyagi haszna kevesebb, növekedett viszont a propaganda értéke az eseményeknek.

Bár mindig nagy izgalmakkal jár egy heti, a naponta több programot is tartalmazó rendezvénysorozat megszervezése és méltó külsőségek között történő lebonyolítása, szeretjük ezt a hetet. Hogy miért szeretjük? Mert könyves ünnepeink száma egyre fogy, s a két ünnepi könyvhét (a „nagy” könyvhét június első hetében és a gyermekkönyvhét december elején), más-más okból kedvezőtlen időpontban zajlik. Az október második hete viszont ideális az életszervezést illetően. No, és szeretjük azért is, mert szeretünk ünnepelni, kiemelkedni a hétköznapi taposómalmából, s ha ritkán is, szellemi emberekkel találkozni a munkahelyünkön. Szeretünk feltöltődni az élményt adtam-kaptam áramából. Szeretjük a katarzist, amelyet fokoz a sűrítettség: egyik nap szakmai vita, másik nap bábelőadás, író-olvasó találkozó is előfordul még néha, s élünk apró és nagyobb, minket foglalkoztató kérdéseiről beszélhetünk szakemberekkel és rokon lelkekkel...

A Kelet-pesti régió könyvtárainak rendezvényei összességükben törekedtek arra, hogy megközelítsék e műfajok teljességét, kicsiben tükrözzék az Egészet. Irányelvek nélkül is, az előző évekhez hasonlóan a gyerekek álltak a középpontban, de teret kaptak a könyvtár olvasói összetételét tükröző, közönséghez szóló, egyszersmind a könyvtárak profilját is megmutató előadások.

A szakmai események belesimultak a központi könyvtár szervezte sorozatba: első nap vendégül láttuk a kőbányai könyvtárban a dr. Ragnar Audauson vezetésével Norvégiából érkezett könyvtárszakos főiskolai hallgatókat, akik a WPR-ről és annak majdani hatásáról hallgatták meg Papp István főigazgató-helyettes előadását, majd dr. Skaliczki Judit „A közkönyvtárak szerepe az ezredfordulón” címmel a szakfelügyelet nézőpontjából vázolta a témát. Később a vendégek a kerület több könyvtárát is meglátogatták. Velük ismét találkozhattunk, sőt vitatkozhattunk a központi könyvtár Bobokné Belányi Beáta adjunktus vezette eszmecserején. Az utolsó napon

negyvenkét litván közkönyvtár igazgatója látogatott ugyancsak a „Patakyba”, megismertette velünk könyvtári helyzetüket. Ebbe a szakmai keretbe illeszkedtek az olvasók felé nyitott rendezvények.

A gyerekek számára a zuglói Uzsoki úti könyvtárban Vadnay Tünde előadóművész tartott rendhagyó nyelvtanórát. A Montágh Imre emlékének szentelt beszédóra anyagát a művésznő természetesen mestere könyveiből állította össze, azzal a céllal, hogy felhívja a gyerekek figyelmét a beszéd minőségének fontosságára – például a felelősnél. Mindezt játékosan, önismeretre nevelve, sok móka és kacagás közepette.

A bábelőadásban gyönyörködhetek az újjászületett kőbányai könyvtár látogatói. Lénárt András bábművész a könyvtár „fórumán” (a kölcsönző pulttól a gyermekkönyvtárig húzódó részen) mutatta be többnyire utcákon és tereken előadott marionettjátékát. Bábszínháza neve Mikropódium, egy zsebkendőnyi terület, amelyen a klasszikus zene hangjaira életre kelnek leküncben élő kedves figurái, a szomorú bohóc, a habokon táncoló sellő, a játékos delfinek, a törekeny balerina, majd újra a bohóc, amint zsonglőrmutatványa keretében eltáncolja reménytelen szerelmét... És ámulnak a szőnyegen ülő gyerekek, egy felnőt szemében könny csillan, mások csak nagyra nyitott szemmel néznek. Egyszeriben összegyűlik minden olvasó és megbüvölten nézi, amint a kis balerina végigtáncol az áhíttal tartott gyerekenyereken... Az előadás végén a kis pódiumhoz tolultak, óvatosan szeretgették és simogatták a bábokat – két videópolc között. És egyiküknek sem jutott eszébe akár egyetlen pillantásra is méltatni a színes tokokat. A játék alatt végig izgatottak voltak, hol itt, hol ott kiáltott fel valaki a nézők közül... Nagyon ritka a gyerekek életében, különösen itt a külvárosban az igazi színházi pillanat, az „aha!” élmény. Azóta híre terjedt a könyvtári bábszínháznak, kérések érkeztek hozzánk, hogy a gyermekkönyvhéten ismételjük meg az előadást, hogy még többen láthassák.

Rákoskeresztúron a gyerekekhez meghívott vendégek között volt dr. Bőr Tamás kerületi állatorvos, akivel az Újlak utcai könyvtárban a kisállatok tartásáról beszélgethettek. A lakótelepi lakásokban élő gyerekek számára nagyon fontos, hogy olyan tanácsokat kapjanak, amelyek a könyvekben nem szerepelnek. A legtöbb probléma abból adódik, hogy amikor kiválasztják az állatot, előtte nem gondolják át, mivel jár tartása. Az állatok viselkedésének zavarai, ugyanúgy, mint az embernél, jelzik, hogy baj van. Ugyan ebben a könyvtárban más szemszögből, az utazók és vadászok szemszögéből is megismerhették földünk állatvilágát a gyerekek, az útleírások és a vadászírók elbeszélésein keresztül.

Középiskolások számára tartott beszélgetéssel egybekötött előadást dr. Veszelei Gizella vegyész-mérnök a Bosnyák utcai könyvtárban. Az „Őrs vezér téri fák” elnevezésű civil szervezet, amelynek szelektív hulladékgyűjtési mintatelepe az Őrs vezér téren van, környezetvédelmi problémákkal foglalkozik. Az előadás témája is ehhez kapcsolódott korunk nagy problémája a globalizáció. A téma szakirodalma igen tragikusan festi le a jövőt; éppen ezért a felkérés célja – ezt ellensúlyozandó –, arra választ kapni, hogy mit tehet a kismember a hétköznapi életben, hogy elkerüljük a katasztrófát?

Képzőművészeti események zajlottak a kőbányai könyvtár Artotékájában. Katona Tibor Zoltán képzőművész kiállítása az erdélyi származású művész és tanár „Az evangélikus kápolna üvegablaktervei” ciklusát és több olajfestményét mutatta be. Az utóbbiak egy témát variálnak, mint a cikluscímek is jelzik: a leépülés vizuális megragadását („Rombairott ritmika”, „Leépülés lendületben”). A tárlat látogatói szinte a szakember pontosságával fogalmazták meg élményeiket:

– Megráznak és sokkolnak a festmények, mert hasonló élményekkel találkozom magam is. Megkapók a kör alakú festmények tiszta szép színei és gazdag formaviláguk, a felkészültség mesterei szintje és az alkotó odaadása a festészet iránt. A témák őszinte, nyitott kibontása mély érzésű embert fejez ki a színek nyelvén.

– Az ablakterveket a kemény színek mozgalmas ragyogása jellemzi az alapjában sötét tónusok ellenére. Minél tovább nézem, annál jobban megragad a csodálatos térhatás!

(A kiállítást november 10-ig tekinthették meg a látogatók.)

A kőbányai könyvtár emeletén található az Art Teázó, amely a képzőművészeti szakrészleg és az Artotéka mellett a könyvtár művészeti életének harmadik helyszíne. A Fővárosi Könyvtári Hetek alkalmából Gellér Katalin művészettörténész, a szecesszió kutatója és népszerűsítője *A magyarországi szecesszió művészetéről* tartott diavetítéses előadást. Az utolsó nagy, egységes stílusorszaknak sok kedvelője van, így korban és hozzáértésben meglehetősen heterogén közönség élvezte a programot. (Diákok, nyugdíjasok, tanárok és más könyvtárbeli kollegák jöttek el.) A szecessziós épületek, tárgyak és festmények nosztalgikus hangulatot teremtettek a stílusosan, tonett székekkel és kerek asztalokkal berendezett teázóban.

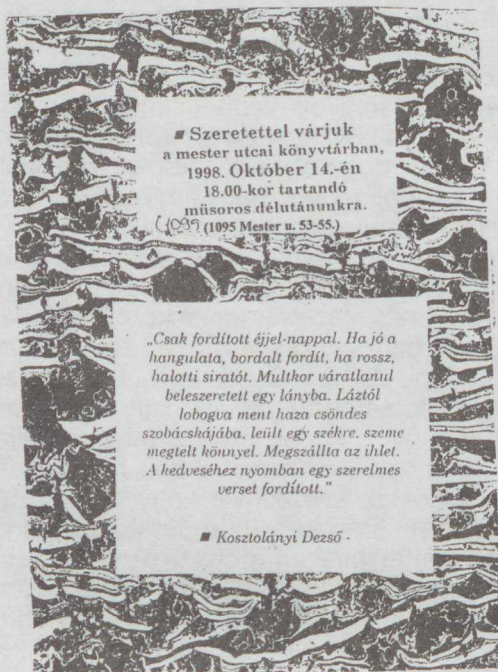
Az idősebb olvasók kívánságára a Füredi úti könyvtárban két író-olvasó találkozót is tartottak. A Rákosfalva Társaskör és a Nyugdíjas Klub tagjai, lévén többségükben nők, F. Nagy Angéla gasztronómiai szakírót és Jókai Anna írónőt látták vendégül. A szenzációkat nélkülöző, de nagyon bensőséges légkörű asszonyi beszélgetések a finom ételek készítésétől a szerelemig, az irodalomtól a nők harmadik életszakaszbeli életproblémáitól felölelte a lehetséges témákat.

Aki türelmesen végigolvasta a programból kiragadott eseményekről szóló beszámolómat, talán felfigyelt arra, hogy egyetlen számítógépes téma sem szerepelt közöttük, noha a hétköznapi munkánkban szeretjük használni, és nagyon sok segítséget is nyújtanak a gépek. Nem véletlen, hogy a Könyvtári Napokon klasszikus erősségeinket vonultattuk fel. Egyre elgépiesedtebb világunkban a személyes találkozásoknak, az együttjátszásnak, az élő előadásoknak, a látványnak a hiányát tudtuk enyhíteni a könyvek közvetítésével, a mi hatókörünkben: a könyvtárban. Mi – nyertünk!

Szász Ilona
Kőbányai könyvtár

Belváros

Az FKN keretében a 6. sz. régió lehangulatossabb rendezvénye az a fordítói versdélután volt, amelyre a Mester utcai könyvtár „szalonjába” invitálta az érdeklődőket Szabó Edit Zsuzsanna, a könyvtár fiatal munkatársa. Műfordítói szárnypróbálgatásaiból adott ízelítőt olvasóknak és könyvtárosoknak egyaránt. Az együtt töltött koraeste nemcsak azért volt kellemes, mert nyugodt környezetben szép költeményeket hallgathattunk az ifjú előadóktól, hanem azért is, mert olvasók és könyvtárosok kötetlenül beszélgethettek arról, amire az év 365 napján kevésbé van mód: költőkről, versekről, irodalomról.



Színes napok Dél-Pesten

Az idén harmadik alkalommal rendeztük meg a Dél-pesti Könyvtári Napokat. Bár még nagyképűség lenne hagyományról beszélni, de a kollegák évről-évre lelkesebben készülnek és egyre profibb módon szervezik ezt a hetet, maximálisan kihasználva minden kerület sajtóját, tv-jét a hét reklámozására. Az elmúlt két évtől eltérően nem csoportosítottuk egy téma köré a rendezvényeinket. A könyvtárosok szabadon engedhették fantáziájukat (ennek legfeljebb a pénz, ill. mint tudjátok a pénztelenség szab határt), így színes, változatos programok születtek:

A XVIII. kerület könyvtárai a gyerekrendezvényekre koncentráltak, találkoztak Micimackóval, mesét, verset olvastak a „Süss fel Nap” olvasóköri körben, s a Thököly úti nagykönyvtárban erre a hétre időzítették a szabadságharc évfordulójára meghirdetett „Győznünk kell a csatában” rajzpályázat eredményhirdetését. A TÉBLÁB néptánc együttes toborzó és verbunk tudását mutatta be. Némi segítséggel a gyerekek zsinórózt tanultak, tarsolyt, pártát, nemzetőr címet készítettek.

Kispesten „Buli volt a könyvtárban”, futották a hagyományos futóversenyt, Csonka

Gábor hegedűművész kamaraestjét hallgathatták, a gyerekek egész héten keresztül Csipkerózsika álmát álmodhatták és a hét zárórendezvényeként a régió könyvtárosai utolsó erejüket összeszedve még vetélkedhettek a vendéggént jelenlévő pest-megyei, belvárosi és KESZ csapattal.

A rendezvények megszervezésénél igyekeztünk vállalkozó szellemű olvasókat, önkormányzati képviselőket közreműködőként bevonni, így a Vécsey lakótelep művészeinek kiállítását a XX. kerületben az alpolgármester úr nyitotta meg. (Ma már ezt polgármesterként tenné!)

Csepelen a Rét és a Kárpáti Moebius együttes olvasói közreműködéssel zenélt a könyvtárban.

Ismét nagy sikerrel rendeztük meg a „Szabad a vásárt”, ahol szabad volt játékot készíteni, dokumentumot vásárolni, néptánc csoportot nézni, ásványokat vásárolni, ténzenét hallgatni, a terjedelem behatárolt, azért nem soroljuk tovább.

A soroksáriak többek között a nagyon sokakat érdeklő ezoterikáról szerveztek előadást.

Szívünk szerint minden rendezvényt felsorolnánk, hiszen a legkisebb könyvtárak munkatársai is ugyanolyan lelkesen szervezték a programjaikat, mint a nagyobb lehetőséggel rendelkezők. Mindezt az olvasókért, a könyvtárhasználókért és talán kicsit önmagunkért is.

– Kovács –

„Jegyzőkönyv”

Készült: a FSZEK XIX/1. sz. könyvtárában, Bp. XIX. Üllői út 255
a BM Duña-palotában, Bp. Zrínyi
a FSZEK X/4. sz. könyvtárában, Bp. X. Szent László tér 7-14.
a FSZEK Központjában, Bp. VIII. Szabó Ervin tér 1.
a FSZEK XI/1. sz. könyvtárában, Bp. XI. Menyecske u. 2.
a FSZEK Zenei Gyűjteményében, Bp. VIII. Ötpecsirta u. 4.

Ideje: 1998. 10. 03.
1998. 10. 11.
1998. 10. 12.
1998. 10. 14.
1998. 10. 14.
1998. 10. 19.

Jelen vannak: olvasók, könyvtárosok, vendégek
Tárgy: Könyvtári Napok 1998.

Tudtam én! Ha, így kezdem az írást, elolvassátok, legalábbis az elejét. Hátha még úgy folytatom, hogy a XIX/1-ben „bundaügy” volt, de úgy is mondhatnám táncgate ügy.

Már az elején elkábítottak ír whiskyvel (1 cent), aztán összesoroltak egy úrral, akinek akkora lába volt, hogy annál csak az én családomban van nagyobb, aztán azt a mozgalmi nótát kellett volna a csapatnak énekelni (átlag életkor 20 év), amit agg korom okán csak én tudtam, aztán... jött az ominózus tánc. Biztosan ismeri mindenki azt a játékot, hogy egy kiterített újságpapíron kell ropni és nem szabad lelépni róla. Ha ez sikerül, kezdik hajtogatni az újságot mindig kisebbre. Nos a csapattársam már az első hajtogatást követően kiesett a játékból, mert ugyan a táncosa ráállt a lábára, hogy ne foglaljon el helyet, de lépegetni már nem tudott, mert eleve lelógott a tappancsa a papírról.

Óvtünk, de nem vették figyelembe. Azután akkor is próbálkoztunk, amikor a tombola sorsolásán az egyik könyvtáros közeli családtagja túl sokszor vett át nyereményt, de akkor is hiába.

Végül is harmadik helyezettként rengeteget ettünk, ittünk, táncoltunk és nagyon jól éreztük magunkat a sok-sok „nyájas” társaságában.

A Dunapalotában előételként láttam sok gyereket, aki nyert a meghirdetett (adunk filmet – nem adunk filmet) fotópályázaton, és nem láttam azokat a 9 x 13-as fotókat, amelyeket a színpadon felmutatott a „PR”.

Hallottam Rusznákot, hogy örül, hogy mi örülünk, hogy ő adott és, hogy a „PR” többször (sokszor) megköszöni a táncosokat, a ruhákat, a koreográfiákat, a termet, a világítást, szóval mindent.

Befejezésül, főételként láttam sok tehetséges fiatal- és már befutott táncművészt csodálatosan táncolni. Meg a Mariannét.

Azt hiszem, tanulnunk kellene a norvégoktól! Megfontoltságot, nomen a nyugalmat! Szakadó esőben érkezünk korábban vagy pontosan a kezdésre, a X/4-es könyvtárba, illetve két nap múlva

a Központba, mert megtiszteltük vendégeinket. Ők nem annyira minket, mert először sokat, utóbb kevesebbet késtek.

Mindkét alkalommal színvonalas előadásokat hallottunk, bár többek szerint semmi újat nem mondtak, meg aztán meseszerű volt egy-két kitétel. Magánvélemény következik: nekem mondtak újat az előadások és – természetesen – valós volt az alapkoncepciójuk is.

Megjegyzendő tapasztalat: ha egy fiatal norvég könyvtárosnak azt monddod, hogy jöjjön erre, elmegy másfelé és ha azt monddod, hogy az emeleten kávé, tea várja – ingyen –, a földszinten vásárol a saját pénzén.

A már számomra is ismerten–szokásos központi rendezvényen mindenki – akinek járt – megkapta a megérdemelt jutalmát. Hárman közülük többek között azért, mert nem pusztultak bele a tatarozásba, átépítésbe, hurcolkodásba, valamint a különböző „színvilágokba”.

Ja, és volt egy újdonság: a „Pista Alapítvány” (érdeklődni a Titkárságon lehet).

Én készültem. Otthon megszámláltam és jelentem 20 Nemere szülemény sorakozik a polcokon, 18 db sci-fi és 2 db egyéb regény. Ezt természetesen közöltem is vele a XI/1. sz. gyerekkönyvtárban kézfogás és üdvözlés után. Ezek után azt írta a könyvembe, hogy az energikus ...-nak. Ki érti?

Ezen szerzeményemből is kiüzenek neki; Nemere úr! A gyerekek is, a felnőttek is élvezték az együtt töltött időt és nemcsak a gyerekek estek a történet csapdáiba, amit mesélt. És még tanultam is öntől: optimizmust.

A „Zenei” a közönségnek is megnyílt október 19-én. Láttam hosszú sorban sorakozókat, közben hallgattam nagyon szép élőzenét.

Nem láttam viszont pénztárgépet, minek okán a nyugatöbök meg én alacsonyán röpködünk a könyvtárban. Azt az árnyat, akit könyvtárvezetőnek neveznek, szintén látni véltem, amikor csóválta a fejét, merthogy volt (közülünk), aki a közönségnek szánt kóstolóbol fogyasztotta vacsoráját.

Be kell vallanom, szeretem a gyönyörű épületeket, a szép zenét (a kettőt együtt különösen), de lehet tánc is, jöhetnek a jó könyvek és a jó előadások.

Könyvtárosok, köszönöm! Köszönjük!

U. i.: Az észrevételeket, és az igazoló jelentéseket a jegyzőkönyv kézhezvételétől számított 15 napon belül kell megtenni.

Ferenczy Gizi

EZ TÖRTÉNT...

- ☐ **1998. október 20-án** „Az egészséges szem a lélek tükre” címmel Vén Péter látástréner, természetgyógyász tartott nagyszerű előadást a IX/3. sz. könyvtár családi klubjában.
- ☐ Mint már hírül adtuk, **1998. októberben**, Kaposvárott tartotta tisztújító összejevetelét a MKE Közkönyvtári Egylete, ahol elnöknek dr. Bartos Évát, könyvtárunk dolgozóját választották meg. Most ismertetjük a – szintén akkor megválasztott – 6 tagú vezetőség, illetve az Ellenőrző bizottság tagjainak névsorát is:
Vezetőségi tagok (6 fő): Csonka Mária (Dunakeszi); Horváthné Jakubecz Ilona (FSZEK, Budapest); Izsák László (Kiskőrös); Kovács Györgyi (FSZEK, Budapest); Mlakár Erzsébet (Tatabánya); Lászlóné Nagy Ilona (Szolnok). Ellenőrző bizottság: elnök: Móricz Katalin (FSZEK, Budapest); tagok: Bali Aranka (Kaposvár); Biczó Jánosné (Eger).
- ☐ **Október 11-én** a Duna palota színháztermében került sor a FSZEK Könyv és könyvtár – ahogy én látom a könyvtárat címmel gyerekeknek meghirdetett fotópályázatának eredményhirdetésére. A díjazottak és a meghívottak gyönyörű balett gálaelőadást (is) végignézhettek a Magyar Állami Operaház táncművészei és a Magyar Táncművészeti Főiskola növendékeinek közreműködésével.
- ☐ **Október 15-én** került sor a megújult Budafoki Könyvtár ünnepélyes átadására a XXII. kerületi Tóth József utcában. A megnyitó egyben alkalmat nyújtott arra is, hogy a meghívottak megtekinthessék a *Budafok a század első felében* című fotókiállítását, amelyet Garbóci László helytörténeti kutató méltatott.

Beszámoló

A Magyar Olvasástársaság (HUNRA) október közepén Vásárosnaményban kétnapos konferenciát tartott „Olvasó család – tanuló társadalom” címmel. Szervezői a HUNRA mellett a Nyíregyházi Megyei Könyvtár, a Vásárosnaményi Városi Könyvtár, és az MKE Gyermekkönyvtári szekciója voltak.

E konferencián – a Nemzeti Kulturális Alap pályázatán elnyert támogatásnak köszönhetően – részt vehetett a FSZEK-ből is több gyermekkönyvtáros kollégánk.

A helyszínt és a témát az adta, hogy Vásárosnamény az egyik bázishelye egy pedagógiai-könyvtári kísérletnek, amelynek célja a könyv és a könyvtár erőteljes bevonása az oktatásba, a sokat emlegetett „többkönyvű oktatás” megvalósítása, az önálló gondolkodásra való nevelés. A kísérletben – amely folyamatosan bővül – a közös cél érdekében együttműködik pedagógus, könyvtáros, és szülő. A Soros Alapítvány által támogatott projektet Nagy Attila irányítja.

A háziak igen kedves és szívélyes fogadtatása után a polgármesteri köszöntővel, majd két gyönyörű – gyerekek által elmondott – mesével vette kezdetét a konferencia.

Az első napi ülésen Nagy Attila és Honffy Pál elnökletével hét előadót hallgattunk meg, és az előadások között Berecz András nekünk is mesélt!

Koszecz Sándor békéscsabai tanár a népmese üzenetéről, a mese „egylényegűségéről” beszélt, amely a hagyományosan és már ősidők óta azonos képi gondolkodást, jelentést, logikát, formát, nyelvet, szimbólumrendszert jelent. Ezek a mesék, – amelyek nem mindig csak gyerekeknek szóltak – természetesek, érthetőek, azonosak saját világukkal, és a világ rendjével, nem szorulnak magyarázatra. Sajnos, elszakadtunk ettől a világtól, és felépítettünk magunknak egy mesterséges másikat; „Nem értjük már, hogy mit énekel a madár...”. A szerves műveltség hanyatlása tömegembert hozott létre, – de azért is vagyunk itt most együtt, hogy ez a műveltség ne haljon meg, mondta.

Boldizsár Ildikó író, szerkesztő, mesekutató a mese gyógyító, segítő, magányoldó, példát, irányt, megoldást adó, mentálhigiénés erejéről beszélt, mely így segít az egyensúly helyreállításában, és kiélezett helyzetekben különösen fontos. A mi dolgunk, hogy tudjuk, kinek, mikor,

hol, melyik mese a jó. Ezért volt a régi mesemondóknak fontos a személye, nagy a becsülete.

A gyerekekkel kapcsolatos tapasztalatairól, és egy húszévesek körében folytatott vizsgálat eredményeiről beszélt Dr. Kónya Anikó pszichológus, emlékezetkutató, az ELTE tanára. A mindennapi életre visszük át, amit hallunk, olvasunk – ez bizonyítható, és igen jellemző a pszichológus számára az a részlet, amelyre egy-egy meséből még felnőtt korunkban is emlékszünk, – mondta.

Bencsikné Kucska Zsuzsa kolleganőnk Óvodások és szülők a könyvtárban című előadásában beszámolt munkájukról, mely a szülők, sőt a nagyszülők bevonásával ér el eredményeket úgy az óvodás klubban, mint a közös játék, vagy a mesefoglalkozások során a közös cél érdekében. Beszélt a foglalkozások céljairól, formáiról, a könyvtáros szerepéről.

Bihari Albertné, a Nyíregyházi Megyei Könyvtár gyerekkönyvtárosa ismertette módszereiket, és kiemelte: a család, a könyvtár és az iskola együtt kell, hogy adja az első motivációkat az olvasó felnőtté váláshoz! (Itt hallottuk, hogy egy felmérés szerint 25 gyerekből csak 14-nek mesélnek otthon!)

A harminc éve „első tanítónéni”, Tóth Vendelné beszélt a szülők feladatáról, amit néha át kell hogy vegyen a pedagógus. (Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében az országos átlagnál nagyobb a szegénység, több az alkoholista, a kábítószeres, és az öngyilkos.) Ő is igen fontosnak tartja a mese szerepét a tanító személyiség-alakító, készségfejlesztő munkájában.

A világ változásának szavakban való tükrözéséről beszélt Rigó Béla, a Kinckereső főszerkesztője Szavak holdudvara című előadásában, aki megdöbbentő eredményekre jutott a gyerekekkel a Zengő ABC soraira írt szavak értelmezése során.

Másnap Balatoni Teréz, és Kádárné Fülöp Judit elnökletével pedagógusok és iskolai könyvtárosok, könyvtáros tanárok számoltak be előadásaikban a kísérletben alkalmazott módszerekről, eseményekről, eredményekről. Tanári és könyvtárosi szemmel is látja Hegedűs Péterné, hogy többek között a puszkázást is meg kell tanulni, és tudni kell, mert ez lényegkiemelésre tanít. Említette a NAT-ban lévő csatlakozási pontokat az olvasásfejlesztéshez.

Az olvasásfejlesztő programot sem szabad öncélúan használni, csak azért, hogy a tankönyvön kívül más könyv is legyen – hangsúlyozta *Sánta Miklósné* –, mindig csak a célnak megfelelően.

Ezután *Varga Gyöngyi* a matematika-szakos tanár szemszögéből beszélt az anyanyelv és a matematika kapcsolódásáról, *Kozák Károlyné* a földrajz, *Mercs Zsuzsanna* a történelemtanítás lehetőségeiről az olvasóvá nevelésben.

A kísérletben résztvevők módszerei között szerepelnek szituatív gyakorlatok, különböző pályázatok, dramatizálási feladatok, novellairatás, túrák, nyaralások, idegenvezetés, térképolvasás – és mindnyájan hangsúlyozták a szülők bevonásának, a velük való együttes pedagógiai gondolkodásnak a szerepét, fontosságát!

Balatoni Teréz a paródiairatás módszerét használja fel nagyon eredményesen, mert – mint mondta – ez feltételezi a mű tökéletes ismeretét, megértését, a vele való azonosulást, formai elemeinek felismerését, ugyanakkor kritikus szemét. Nagy sikert arattak az általa felolvasott diákpárodíák.

Nagyné László Eszter a Vásárosnaményi II. Rákóczi Ferenc Gimnázium egyik osztályával vett részt a kísérletben, amelynek osztályfőnöke. Ő mondta el azt, ami már a munka megvalósult eredménye: a gyerekek egy ideje már ahhoz is keresnek kiegészítő anyagot, ami nem tartozott a feladatok közé. Természetessé vált tehát számukra, hogy utánanéznék a dolgoknak. A kísérlet során mindnyájan tapasztalják azt is, hogy a gyerekek bátrabbak, nyitottabbak lettek.

Móricz Kati

KITÜNTETETTEINK

Pro Bibliotheca Civica 1998.

Bencsikné Kucska Zsuzsa

Bencsikné Kucska Zsuzsa 1975 óta dolgozik a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban. Kezdetől fogva a gyermekek könyvtári ellátásában találta meg leginkább könyvtárosi elhivatottságát. A hálózat különböző gyermekkönyvtáraiban eltöltött évtized után, 1985-ben kapta meg a FSZEK legnagyobb gyermekkönyvtárának vezetését. A terézvárosi gyermekkönyvtárban nagy ambícióval és nagy lendülettel kezdte meg tevékenységét, melynek eredményeként ez a könyvtár ma nemcsak a főváros, de mondhatni az egész gyermekkönyvtáros társadalom egyik jelentős szakmai-módszertani központjává vált.

A hagyományos gyermekkönyvtári munkálatok mellett kiszélesítette könyvtára szolgáltatásait. A használók körébe vonta a hat éven aluli, valamint a különböző fogyatékoságuk miatt szellemekben vagy mozgásukban korlátozott gyermekeket. A gyermekeken keresztül bevonta a szülőket, nagyszülőket, pedagógusokat is a könyvtár életébe, megteremtve ezzel a családok közös szabadidős programjainak lehetőségét. Szakmai munkája korszerű és eredményes. Azon ritka könyvtárosok közé tartozik, aki harmonizálni tudja a gyermekszolgálat követelte érzelmi iránultságot, a társadalmi problémák iránti fogékonyságot a könyvtáros szakma állandó fejlődést követelő elvárásaival.

Példaértékű kapcsolatokat épített ki a társintézményekkel (óvodák, iskolák, családsegítő központok, pedagógiai szolgáltató intézetek, alapítványok, Terézéno szervezet stb.). Fáradhatatlanul szervezi a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban a gyermekkönyvtárosi műhelymunkát. Tapasztalataival és hozzáértésével tekintélyt szerzett a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Gyermekkönyvtári Szekciójában, annak 1994 óta vezetőségi tagja. 1997-ben ugyancsak vezetőségébe választotta a Magyar Olvasástársaság, ennek keretei között is széles összefüggés-rendszerben tudja képviselni a gyermekek kulturális-művelődési érdekeit. Mozgalmas és változatos, újszerű programokkal lepi meg időről-időre olvasóit és kollégáit is, így többek között országos visszhangot keltett a Mikszáth-évforduló alkalmából megtartott 57 órás felolvasás a könyvtárban, mely elsősorban nem „produkció” volt (bár valószínűleg a rekordok könyvébe is bekerül), hanem megható kulturális élmény, ahogyan jöttek mindenféle korú és foglalkozású, a maguk Mikszáth-ját bemutatni akaró irodalomszerető emberek.

Bencsikné Kucska Zsuzsa mint könyvtáros, mint vezető, s mint közéleti ember egyaránt rendkívül sokat tesz a műveltebb felnövekvő nemzedék megteremtéséért. Két évtizedes elhivatott tevékenysége alapján a Pro Bibliotheca Civica kitüntetés méltó viselője lesz.

Varga József

Először fordul elő, hogy a város könyvtáráért alapított kitüntetést nem könyvtáros kapja. Az érdemeket nem lehet csupán a könyvtárosi szakképzettséghez és munkakörhöz kötni.

Varga József a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár egyik legrégebbi, legodaadóbb, az intézmény érdekeit következetesen képviselő munkatársa – s mondjuk ki őszintén: a leghálátlanabb feladatok vállaló, a legnépszerűtlenebb munkát ellátó dolgozói közé tartozik. S harmincnyolc év alatt talán a legtöbbet szidottak közé.

Jól tudjuk, az üzemfenntartás, a verkli mindennapos tekerése, a működőképesség, a legalább elviselhető munkahelyi környezet újra meg újra való megteremtése olykor-olykor, vagy talán gyakrabban is, szinte teljesíthetetlen feladatnak tűnt. Ugyanis a jószándékhoz, az igyekezethez, a hozzáálláshoz bizony nagyon is hiányoztak és hiányoznak máig a minimálisan szükséges személyi és tárgyi feltételek. Így aztán nem ritkán a tényleges intézkedés helyett csak a jó szóra, igyekezetre futotta, s aki nem kiabált elég hangosan és kitartóan, annak a mégoly indokolt igénye is kielégítetlen maradt. A lehetetlent kellett olykor megvalósítani, hiszen száz és száz baj várt mindig orvoslásra, száz és száz megrepedt cső, elszakadt vezeték, üzemképtelenné vált berendezés várt sürgős javításra.

Varga József munkakörét mitológiai szituációkhoz lehet hasonlítani, őt magát pedig olyan archetípusokhoz, mint Sziszifosz, esetleg az ötven Danaida valamelyike, vagy maga Prometheusz. Teljesítménye csak ilyen összehasonlításokban értékelhető. Beépítette önmagát ebbe a könyvtárba, intézményesült – mint „Varga Jóska”, a mindenkori beosztásától függetlenül – az intézmény dolgozóinak tudatába.

Varga Józsefnek a könyvtáráért végzett szolgálatait Pro Bibliotheca Civica kitüntetéssel ismerjük el.

FŐIGAZGATÓI DICSÉRET, 1998.

Csabai László (2. régió XI/6) – színvonalas olvasószolgálati munkájáért.

Cseriné Szilágyi Erzsébet (KESZ) – aki rövid idő alatt beletanult CD-csoportvezetői munkakörébe, s ezt a hálózat nagy meglepedésére végzi.

Dobozi István (ÜFO) – aki több mint két évtizede a FSZEK dolgozója, munkáját kiválóan, lelkiismeretesen végzi.

Dr. Ecsedy Andorné (Olvasószolgálati főosztály) – aki ez év nyarán ünnepelte a Szabó Ervin Könyvtárba való belépésének 50. évfordulóját.

Fábián Andrea (1. régió III/2) – aki megalapozott tudásával, olvasottságával, derűs, nyugodt egyéniségével meghatározza maga körül a könyvtár kellemes légkörét.

Fehér József (ÜFO) – aki a legkülönbözőbb területeken, a legváltozatosabb feladatok ellátására alkalmazható, rendkívül rugalmas, készséges és megbízható munkatárs.

Gócza Gyuláné (Zenei Gyűjtemény) – az utóbbi két évben a Zenei Gyűjteménnyel kapcsolatos „tranzakciók” higgadt, szakszerű lebonyolításáért, majd a Pálffy-palotában történő berendezés, a szakmai-emberi felkészülés és felkészítés kifogástalan megvalósításáért.

Holczmann Györgyné (3. régió XXI/1) – aki pontos, megbízható munkájával és a könyvtár külső kapcsolatainak ápolásában szerzett érdemeivel vált könyvtára erősségévé.

Kádár Lászlóné (Anyaggazdálkodási csoport) – aki egyre növekvő mennyiségű saját feladata mellett csoportja munkáját is precízen szervezte meg.

Karakó Józsefné (2. régió I/1) – elsősorban a könyvtári állomány honosítási munkáinak szervezésében kifejtett erőfeszítése miatt.

Kelecsényi Istvánné (4. régió központ) – a régiószintű szerzeményezés megszervezésében, beindításában és annak magas színvonalon történő működtetésében nyújtott kimagasló munkájáért.

Kocsis Szilvia (4. régió XIV/1) – aki a Róna utcai fiókkönyvtár lelkiismeretes és megbízható munkatársa, a saját idejéből is sokat áldoz az olvasók szolgálatáért.

Kopcsay Ágnes (6. régió VII/1-3) – szakértelmét, kulturált stílusát, kapcsolatteremtő képességét már tájékoztató könyvtárosként is bizonyította, kinevezése óta ezt tetézte meg kiváló vezetői erényekkel.

Koppány Péterné (1. régió III/5) – a békásmegyeri könyvtár kialakításában, beindításában és állandó továbbfejlesztésében mutatott aktivitása és ügyszeretete a használók elismerését is kiváltotta.

Kovács Györgyi (4. régió X/4) – a tatarozási-felújítási munkák szervezésében, a könyvtár külső és belső képének kialakításában nyújtott fáradhatatlan és színvonalas munkájáért.

Kovácsné Lezancsek Olga (3. régió XVIII) – aki kerületében folyó magasszintű gyermekkönyvtári munka lelkes szervezője és aktív megvalósítója.

Lakatos Pálné (4. régió központ) – a régió munkaügyi, pénzügyi és egyéb nyilvántartásainak kialakításáért, megbízható, lelkiismeretes „régiógazdasszony”-i tevékenységéért.

Novák Péter (6. régió VI/1) – az olvasókkal kialakított példamutatóan jó kapcsolatáért, továbbá a Belvárosi régió valamennyi akciójában való önzetlen részvételéért.

Oppermann Alfrédné (3. régió XX) – aki a pesterzsébeti könyvtár kedves és mindig jókedvű munkatársa, szorgalmára, ötleteire és munkabírására mindig számítani lehet.

Orosz Livia (Műszaki osztály) – aki szerteágazó és sokrétű munkáját megbízhatóan, magas színvonalon látja el.

Pancza Lászlóné (5. régió IV/4) – a Munkásotthon utcai könyvtárban végzett fáradhatatlan, kiemelkedő színvonalú munkájáért.

Paunoch Éva (6. régió VII/1-3) – a Kertész utcai könyvtárban hosszú évek óta megbízhatóan, pontosan és szakszerűen végzett munkájáért.

Pazer Barbara (Olvasószolgálati főosztály) – aki az ifjú nemzedék tagjaként igen nehéz poszton, a kölcsönzési részleg megbízott műszakvezetőjeként derekasan helytáll.

Peágics Andrásné (Számviteli osztály) – lelkiismeretesen végzett munkája mellett többletfeladatot is szívesen vállal csoportja érdekében.

Petrik Mária (2. régió XI/5) – könyvtárkezelőként kifejtett pontos, szorgalmas, megbízható munkájáért.

Pongrácz Károly (Számítógépesítési osztály) – aki szerteágazó, sokrétű feladatkörét a lehetőségekhez mérten a legszínvonalasabban igyekszik ellátni.

Sántha Tiborné (Budapest Gyűjtemény) – a Budapest története bibliográfiai és ikonográfiai számítógépes adatbázisok létrehozásában kifejtett jelentős munkájáért, valamint a várostörténeti adattár elkészítéséért.

Soltész Anna (Szerzeményezési és feldolgozó főosztály) – aki az 1995-ben újonnan létrehozott központi feldolgozó csoportot jó munkaszervezéssel hatékony szervezetté kovácsolta.

Szabó Ervinné (1. régió) – egyenletesen emelkedő színvonalú régióigazgatói munkájáért, a békásmegyeri könyvtártelepítési feladat maradéktalan megoldásáért.

Szecsei Lászlóné (4. régió) – a hatalmas régió igazgatójaként kedves, de határozott modorában, következetesen és példaszerűen végzi a kerületekkel való kapcsolattartást.

Tóth Tamás (Kötészet) – aki szakmájában univerzális, megbízható dolgozó, munkája pótolhatatlan.

Vargáné Vida Emília (5. régió IV/1) – az újpesti könyvtár megnyitásáért és a megnyitás óta folytatott eredményes és hatékony működés biztosításáért.

CÍMEK ADOMÁNYOZÁSA, 1998.

Tanácsos

Bíró Józsefné (Szociológiai Dokumentációs osztály)

Hegedűs György (5. régió)

Kiss Katalin (szakreferens)

Liszka Zsuzsa (Zenei Gyűjtemény)

Móricz Katalin (Olvasószolgálati főosztály)

Németh Csaba (5. régió)

Szepeshelyi Istvánné (3. régió)

Takáts Györgyné (2. régió)

Téchy Tünde (Olvasószolgálati főosztály)

Főmunkatárs

Horváth Ágnes (Számviteli osztály)

Kissné Császár Erzsébet (Munkaügyi osztály)

Vonyik Istvánné (Munkaügyi osztály)

Munkatárs

Boros Beáta (Szerzeményezési és feldolgozó főosztály)

Lakatos Lajos (2. régió)

Pálfalvi Ferencné (Pénzügyi osztály)

Porogi Gabriella (1. régió)

Egyéb kinevezés

Takács Miklósnét a Zenei Gyűjtemény osztályvezető-helyettesévé nevezték ki.

IN MEMORIAM...

Vidák Jenőné
(1919 - 1998)

Elment Kárpát Erzsike.

Amikor Budapest székesfőváros 1926-ban megvette a Wenckheim gróftól a Baross utcai palotát, az ingatlan értéke mellett olyan erkölcsi-szellemi tőke birtokába jutott, amely igazán csak a Fővárosi Könyvtár beköltözése, 1931 után lett nyilvánvalóvá. Az épülettel együtt ugyanis a Könyvtár állományába került az egykori grófi komornyik, Kárpát Pál. A Kárpát-dinasztia ettől kezdve évtizedekig szolgálta az intézményt, és Istennek hála, az unoka révén ma is szolgálja.

Kárpát bácsi, a felesége, Erzsike leánya és két fia, majd veje és unokái ott laktak a Wencckheim-palota Reviczky utcai oldalán, ahol ma a büfé működik. A család a portási teendőket látta el, és elmondható, messzire sugárzó példát adtak minden könyvtári dolgozónak emberi tartásból, munkaszeretetből, szolgálatkész de méltóságteljes viselkedésből.

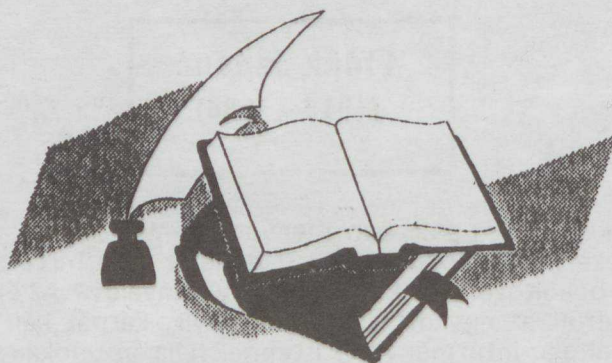
Erzsike 1919-ben született, így már tudatosan élte át a Könyvtár berendezkedésének időszakát. Szüleitől megtanulta, hogy magáénak érezze az épület minden zegét-zugát és óvón vigyázzon rá. Kárpáték a helyükön maradvá végigélték Budapest ostromát, mihelyt lehetett, takarították a belövések törmelékeit, mentették a pótolhatatlan értékeket. Elszenveték azt is, hogy a mai zenei könyvtár épületében berendezkedett szovjet katonai kémelhárítás lezárta a Reviczky utcát és évekig besötétített, zárt ablakok mellett kellett élniök. (Egyébként ebben az időben az emeleti munkaszobákban, termekben és raktárhelyiségekben szintén zárva kellett tartani a spallettákat, nehogy valaki kikémlelje a szovjet katonai titkokat.) 1956-ban Erzsikéék lakásával szemben folyt a Rádió ostroma, ők azonban akkor sem hagyták el a gondjaikra bízott házat és a harcok csitultával azonnal hozzáfogtak a takarításhoz. Ha volt a változó időben a Könyvtárban egy szilárd pont, akkor ez a Kárpát család volt. Erzsikének önálló szakmája volt, virágkötőként sok versenyen, bemutatón szerzett örömet a közönségnek, de szülei nyugdíjazása illetve halála után természetesen módon átvette a szolgálatot.

Nem felejttem el azt az estét, amikor délutáni ügyeletben voltam és záráskor szokás szerint jött Erzsike ellenőrizni, be vannak-e csukva az ablakok, nincs-e bekapcsolva valamilyen elektromos gép. Esténként végigjárta mindhárom épületet, ahogyan egykor Kárpát bácsi is kutyával és zseblámpával a pincétől a padlásig. Az ő idejében nem fordult elő, hogy egy nyitvahagyott ablak miatt beázott a tetőtér vagy az egyik raktári helyiség. Most is jött, nézte az ablakokat és közben folytak a könnyei, aznap halt meg a férje. Ugyanez történt azon a szörnyű nyári estén is, amikor megtudta, hogy nagyobbik fia nyaralás közben a tengerbe veszett. Az édesanya kétségbeesését legyőzte a kötelességtudat. Talán az is segített, hogy nagyon sokan teljes szívünkéből mellette álltunk.

Azután Erzsike is nyugdíjba ment és el kellett költöznie szolgálati lakásából. Néha még bejött helyettesíteni, utóbb már sajnós, csak temetéseken találkoztunk. És most, Tőle kell búcsúznunk...

Fia, Vidák Jenő ma is a Könyvtár dolgozója, mindnyájan ismerjük, hiszen különféle karbantartási problémák esetén jön és segít rajtunk. Legmélyebb részvétünk kifejezése mellett csak azt kívánhatjuk, legyen mindig méltó folytatója nagyszülei és szülei életének.

Hiripi Lajosné



Pobori Ágnes felelős szerkesztő
Gujgiczner Imréné, Hámory Zsófia,
Hucskóné Kovács Márta, Kapuvári Zsuzsa,
Szatmári Istvánné, Szecsel Lászlóné,
Vargáné Vida Emília

Felelős kladó: dr. Fodor Péter főigazgató



Megjelenik havonta.
Ára: 10,— forint.
Előfizetési díj egy évre: 120,— Ft.
Szedés, tördelés, nyomtatás:
Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Nyomda
ISSN 0139-1917.
Táskaszám: 306/98.